

[Justitsministeren.]

tisk talt enhver tænkelig synsvinkel. Derfor må jeg også afvise de bemærkninger, det ærede medlem fru Else Gregersen gjorde. Det ærede medlem har naturligvis den undskyldning, at hun ikke har været medlem af udvalget og derfor ikke kan vide, under hvilken form arbejdet dér er blevet udført.

Jeg kan i øvrigt henholde mig til den gennemgang af ændringsforslagene, som mit partis ordfører, det ærede medlem hr. K. Axel Nielsen foretog, og skal kun knytte bemærkninger til de punkter, hvorom der er uenighed i udvalget.

Vedrørende spørgsmålet fætre og kusiner sagde det ærede medlem hr. Ib Thyregod, at han fandt det ulogisk, at man standse ved onkler og tanter. Jeg vil gerne sige til det ærede medlem, at det ærede medlem ved jo meget godt, at jeg var særdeles villig til at standse et andet sted. Hvis det ærede medlem ville tale om at stryge onkler og tanter som legale arvinger, så ved det ærede medlem, at han og jeg kunne komme på talefod.

Jeg var lidt ked af, at det ærede medlem fru Erna Sørensen sagde, at der netop for dette forslag ingen begrundelse var givet. Det ærede medlem fru Else Gregersen fandt dog en begrundelse, men mente, at den var overfladisk. Da det ærede medlem fru Erna Sørensen ikke havde fundet nogen anden begrundelse, så mente det ærede medlem, at det var de afskyelige socialiseringstanker, som denne regering går rundt med, der her havde stukket hestehoven frem.

Jeg vil gerne henvise til den begrundelse for forslaget, som blev givet meget udførligt af det ærede medlem fru Else-Merete Ross, som pegede på, at det i virkeligheden er disse synspunkter, der har været afgørende for det standpunkt, som udvalgsflertallet har taget. Men jeg bør dog måske tilføje, at vi også nærmer os noget fællesnordisk ved den bestemmelse, der her er stillet forslag om, idet man i Sverige og Island har den samme begrænsning og der i Finland er stillet forslag derom.

Til det ærede medlem fru Else Gregersen vil jeg gerne sige, at jeg tror, det ærede medlem på et enkelt punkt har taget ganske fejl. Det ærede medlem talte om denne

enkelte gamle onkel eller tante, som sidder med det hele, mens fætre og kusiner intet fik. Den situation kan kun opstå, hvor arveladeren ved testamente lader den gamle onkel eller tante få det hele, og den situation kan også opstå, selv om man har legal arveret for fætre og kusiner, thi de har ingen tvangsarveret, men arveladeren kan her bestemme og kan gøre, hvad han vil. Derfor tror jeg, det ærede medlem helt har misforstået den side af sagen.

Vedrørende § 19 om det med det mellem-døde barn vil jeg gerne sige, at de ærede medlemmer af oppositionen jo har begrundet deres standpunkt meget kort med, at de fandt den gældende ordning mere rimelig end den, der nu er bragt i forslag. Jeg vil henvise til de bemærkninger, der blev fremsat af de ærede medlemmer hr. K. Axel Nielsen og fru Else-Merete Ross, og jeg vil understrege, at der er jo fremsat af den højtærede finansminister forslag om ændringer i arveafgiftsloven, således at det var muligt, hvor svigerbarnet tilgodeses ved testamente, at behandle det arveafgiftsmæssigt som livsarving. Dette forslag er vel ikke gennemført, idet det ligesom forslaget til ændringer i skifteloven afventer en fortsat behandling i næste folketingsår, men jeg har forstået det sådan, at der i udvalget var absolut enighed om, at denne lempelse skulle gennemføres.

Men jeg vil i øvrigt gerne angående bestemmelsen sige, at det er jo ikke alene et problem om, at man står over for komplicerede skifteretlige tilfælde, som ofte kun drejer sig om småbeløb; det er også et principielt spørgsmål, om det afdøde barns fraseparerede eller fraskilte ægtefælle til sin tid skal have del i arven, hvis der er taget forbehold ved separationen eller skilsmissen; ofte beror det tilmed på et tilfælde. Det spørgsmål kan vel rejses, om denne retstilstand er rimelig, ganske særlig hvor den efterlevende ægtefælle har indgået et nyt ægteskab og forbindelsen med den tidligere slægt praktisk taget er afbrudt. Det er overvejelser af denne karakter, der danner baggrunden for det fremsatte forslag.

Må jeg med hensyn til ønsket hos oppositionen om opretholdelse af arveforordningens §§ 10-13 om arveforskuud blot sige, at jeg er enig i flertallets opfattelse, hvorefter disse bestemmelser nu bør bortfalde. De har